

זהר הקדוש

עם ראש הישיבה שליט"א

פרשת בהעלותך

דפוסת ספר מודיע ראש הישיבה שליט"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורפס ע"י

קרן הרפסה
היכל הקודש

181 Huschke Rd.
Liberty, NY 12747

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

פרשת בהעלותך

תפילה קודם לימוד הזהר

ויהי רצון מלפניך

ה' אלוקי שבזכות לימוד הזהר
נצא מהגלות, ושנראה גודל
לימוד התורה ועשיית המצוות,
זה מסיר כל העבירות וכל
העונשים, זוכים לשבת בגן עדן
עם הצדיקים הקדושים.

רבי אלעזר ורבי יוסי ורבי יצחק, הוו אזלי באורחא, פגעו באינן טורי קרדו, עד דהוו אזלי, זקף עינוי רבי אלעזר, וחמי אינן טורי רמאי, והוו חשוכן, ודחלן בדחילו. אמר רבי אלעזר לאינן חברייה, אלו אבא הכא, לא הנה דחילנא, אבל כיון דאנן תלתא, ומלי דאורייתא ביננא, דינא הכא לא אשתכח.

זרר הקדוש עם ראש הישיבה שליט"א

עם הצדיק אין פחד

רבי אלעזר ורבי יוסי ורבי יצחק, הוו אזלי באורחא, שלשת הצדיקים רבי אלעזר, רבי יוסי ורבי יצחק היו על אם הדרך, פגעו באינן טורי קרדו, הם הגיעו להרים הגדולים של הרי אררט.

עד דהוו אזלי, זקף עינוי רבי אלעזר, בדרך הרים רבי אלעזר את עיניו, וחמי אינן טורי רמאי, והוו חשוכן, והתבונן בהרים הגדולות השחורות, ודחלן בדחילו, ומאוד נבהל, אמר רבי אלעזר לאינן חברייה, ענה ואמר לחבריו, אלו אבא הכא, לא הנה דחילנא, אם אבי התנא הקדוש רבי שמעון היה כאן אתנו – לא הייתי מפחד; מפני שהצדיק מכניס אמונה כל כך בהידה, מרגישים את הקב"ה עם כזאת עוצמה – שכל הפחדים נופלים.

אבל כיון דאנן תלתא, הוא ממשיך ואומר להם, אנו לא צריכים לפחד, מכיון שאנחנו ביחד שלשה אנשים, ומלי דאורייתא ביננא, וגם כי אנחנו לומדים את התורה הקדושה, דינא הכא לא אשתכח – זה ישמור אותנו מכל הדברים הרעים.

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ת, ד) וַתִּנַּח הַתֵּיבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וְגו',
עַל הָרִי אֶרְדֹּט וְגו', כַּמָּה חֲבִיבִין מִלִּי דְאֹרְיִיתָא, דְּבִכְל מְלָה וּמְלָה, אֵית רִזִּין
עֲלָאִין, וְאֹרְיִיתָא כְּלָא, עֲלָאָה אִיקְרִי. וַתִּנְיָן בְּתַלְיֶסְדָּא מְכִילָן דְּאֹרְיִיתָא, כָּל
דְּבַר שְׁהִיָּה בְּכֻלָּל, וְיֵצֵא מִן הַכְּלָל, לְלַמֵּד, לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוּ יֵצֵא, אֲלֵא לְלַמֵּד
עַל הַכְּלָל כְּלוּ יֵצֵא.

זֶהר הַקְּדוּשׁ עִם רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א

הַתּוֹרָה הוּא הָרִי כָּל כֶּךָ אַהוּבָה

פֶּתַח, הוּא פֶּתַח (אֲנַחְנוּ רוּאִים כָּל הַזְּמַן בְּזוּהַר, כְּשֶׁהַצְּדִיקִים סִיפְרוּ סוּדוֹת – אֵת הַלְשׁוֹן
פֶּתַח, כִּי כָּל פֶּעַם שֶׁהַצְּדִיקִים דִּיבְרוּ מִהַסּוּדוֹת – הֵם פֶּתַחוּ אֶת הַשְּׁמַיִם, וַיִּרְדּוּ לְעוֹלָם קְדוּשָׁה),
רַבִּי אֶלְעָזָר, וְאָמַר, הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר הַתַּחֲזִיל לֹמַד דְּבַרֵּי תּוֹרָה,
כְּתִיב וַתִּנַּח הַתֵּיבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וְגו', עַל הָרִי אֶרְדֹּט וְגו', כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית
ת, ד), הַתֵּיבָה שֶׁל נַח נָחָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי עַל הָרִי אֶרְדֹּט, כַּמָּה חֲבִיבִין מִלִּי
דְּאֹרְיִיתָא, לְפָנַי שֶׁמִּתְחִיל לְדַבֵּר מִהַפְּסוּק הוּא מֵהַלֵּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
הַתּוֹרָה הוּא הָרִי כָּל כֶּךָ אַהוּבָה, דְּבִכְל מְלָה וּמְלָה, אֵית רִזִּין עֲלָאִין, שְׂכַל
תֵּיבָה בַּתּוֹרָה מְלֵאָה סוּדוֹת, וְאֹרְיִיתָא כְּלָא, עֲלָאָה אִיקְרִי, הַתּוֹרָה הוּא דְּבַר
מְאוּד נֶעְלָה.

וַתִּנְיָן בְּתַלְיֶסְדָּא מְכִילָן דְּאֹרְיִיתָא, לְמַדְנָא בְּבֵרִיתָא שֶׁל ה"ג מְדוֹת שֶׁהַתּוֹרָה
נִרְדְּשָׁת בְּהוֹן, כָּל דְּבַר שְׁהִיָּה בְּכֻלָּל, וְיֵצֵא מִן הַכְּלָל, לְלַמֵּד, דְּבַר שְׂכַבֵּר כְּתוּב
בַּתּוֹרָה עִם עוֹד דְּבָרִים, וְהַתּוֹרָה אוֹמֶרֶת עוֹד פֶּעַם כְּדִי לְלַמֵּד הַלְכָה מְסוּיֵמַת,
לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוּ יֵצֵא, אֲלֵא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כְּלוּ יֵצֵא, אִזּוּ לֹא רַק
לְדַבֵּר הַזֶּה בְּעֲצָמוּ, אֲלֵא זֶה מְגִיעַ לְלַמֵּד אוֹתָנוּ לְדְּבָרִים אַחֲרִים, כּוֹלֵם לּוֹמְדִים
מֵהַלְכָה זֶה.

דף קמ"ט ע"ב

דְּהָא אֹרְיִיתָא דְּאִיהִי כְּלָלָא עֲלָאָה, אָף עַל גַּב דְּנֶפֶק מְנָה, חַד סְפוּד בְּעֵלְמָא. וְדָאִי לֹא אֲתִי לְאַחְזָאָה עַל הַהוּא סְפוּד, אֲלֵא לְאַחְזָאָה מְלִין עֲלָאִין, וְרִזִין עֲלָאִין. וְלֹא לְלַמַּד עַל עֲצָמוּ יִצְא, אֲלֵא לְלַמַּד עַל הַכְּלָל כְּלוּ יִצְא. בְּגִין דְּהַהוּא סְפוּד דְּאֹרְיִיתָא, אוּ הַהוּא עוּבְדָא, אָף עַל גַּב דְּהוּא נֶפְקָא מְכְלָלָא דְּאֹרְיִיתָא, לֹאוּ לְאַחְזָאָה עַל גְּרַמְיָה נֶפֶק בְּלִבְד, אֲלֵא לְאַחְזָאָה עַל הַהוּא כְּלָלָא עֲלָאָה דְּאֹרְיִיתָא כְּלָא נֶפֶק.

זֶרֶךְ הַקְדוּשָׁה עִם רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִישׁ־א

כָּל מִילָה בַתּוֹרָה מְלֵאָה סוּדוֹת

דף קמט:

דְּהָא אֹרְיִיתָא דְּאִיהִי כְּלָלָא עֲלָאָה, הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׁמֵלָאָה עִם כָּל כַּךְ הִרְבָּה דְּבָרִים קְדוּשִׁים, אָף עַל גַּב דְּנֶפֶק מְנָה, חַד סְפוּד בְּעֵלְמָא, כְּשֵׁאֲנוּ מוּצָאִים בַּתּוֹרָה סִיפּוּד, וְדָאִי לֹא אֲתִי לְאַחְזָאָה עַל הַהוּא סְפוּד, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהֵאֱמִין שְׁהַתּוֹרָה לֹא רוּצָה לְהִשְׁמִיעַ לָנוּ רַק אֶת הַסִּיפּוּד, אֲלֵא לְאַחְזָאָה מְלִין עֲלָאִין, וְרִזִין עֲלָאִין, הַתּוֹרָה רוּצָה לְהִשְׁמִיעַ לָנוּ דְּבָרִים קְדוּשִׁים וְדָמִים, וְלֹא לְלַמַּד עַל עֲצָמוּ יִצְא, וְאֲנוּ צְרִיכִים לְהֵאֱמִין שְׁלֹא רַק בְּסִיפּוּד הַזֶּה יֵשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, אֲלֵא לְלַמַּד עַל הַכְּלָל כְּלוּ יִצְא, הַזֶּה מְרַאָה לָנוּ שְׁכַל הַתּוֹרָה מְלֵאָה סוּדוֹת וְעֵינֵינוּ, בְּגִין דְּהַהוּא סְפוּד דְּאֹרְיִיתָא, אוּ הַהוּא עוּבְדָא, עִם סִיפּוּד זֶה אוּ עִם מְאוּרַע זֶה שְׁהַתּוֹרָה מְסַפְרַת לָנוּ, אָף עַל גַּב דְּהוּא נֶפְקָא מְכְלָלָא דְּאֹרְיִיתָא, אֲפִילוּ שְׁזָה לֹא חֵלֶק מִהַמְצוֹת, זֶה רַק סִיפּוּד, לֹאוּ לְאַחְזָאָה עַל גְּרַמְיָה נֶפֶק בְּלִבְד, אֲלֵא לְאַחְזָאָה עַל הַהוּא כְּלָלָא עֲלָאָה דְּאֹרְיִיתָא כְּלָא נֶפֶק, זֶה מְגִיעַ לְלַמַּד אוֹתָנוּ שְׁכַל הַתּוֹרָה מְלֵאָה עִם סוּדוֹת.

כגון האי דכתיב, (בראשית ח, ד) ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט. ודאי האי קרא מכללא דאודייתא נפק, ואתי בספור דעלמא. מאי אכפת לן, אי שרי בהאי, או בהאי, דהא באתר חד לישרי. אלא ללמד על הכלל כלו יצא. וזכאין אינון ישראל, דאתיהיב להו אודייתא עלאה אודייתא דקשוט. ומאן דאמר, דההוא ספורא דאודייתא, לאחזאה על ההוא ספור בלבד קאתי, תיפח רוחיה. דאי הכי, לאו איהי אודייתא עלאה, אודייתא דקשוט, אלא ודאי אודייתא קדישא עלאה, איהי אודייתא דקשוט.

זרז הקדוש עם ראש הישיבה שליט"א

יש סודות גדולות בסיפורים שהתורה מספרת לנו

כגון האי דכתיב (בראשית ח, ד) ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט, לדוגמא, התורה אומרת לנו שתיבת נח נחה בחדש השביעי על ההרים בחרי אררט, ודאי האי קרא מכללא דאודייתא נפק, ואתי בספור דעלמא, הפסוק הזה הוא דרי רק סיפור, הפסוק הוא משונה מכל התורה שמלמדת אותנו מצות, מאי אכפת לן, אי שרי בהאי, או בהאי, מה זה משנה להו על איזה הר הוא נחה, על הר זה או על הר אחר? דהא באתר חד לישרי, הרי אנו מבינים לבד שהתיבה נחה באיזה מקום, אלא ללמד על הכלל כלו יצא, רק הפסוק מלמדת אותנו שיש סודות הטמונים בתורה, וזכאין אינון ישראל, דאתיהיב להו אודייתא עלאה אודייתא דקשוט, אשרינו שהקב"ה נתן לנו את התורה, ומאן דאמר, דההוא ספורא דאודייתא, לאחזאה על ההוא ספור בלבד קאתי, תיפח רוחיה, ומי שאומר שהסיפורים הכתובים בתורה הם סיפורים פשוטים, תצא נפשו, שימות, דאי הכי, לאו איהי אודייתא עלאה, אודייתא דקשוט, כי האדם שאמר שהסיפורים הם סתם סיפורים – מכחיש בקדושת התורה, שלפי סברתו התורה הוא לא קדושה, אלא ודאי אודייתא קדישא עלאה, איהי אודייתא דקשוט, אלא ודאי שהתורה היא קדושה מאוד, ומאוד יקרה!

תא חזי, מלך בשד ודם, לאו יקרא דיליה הוא, לאשתעי מלה דהדיוטא, כל שכן למכתב ליה, ואי סליק בדעתך, דמלכא עלאה קודשא בריך הוא, לא הוו ליה מלין קדישין, למכתב ולמעבד מנייהו אורייתא, אלא דאיהו כניש כל מלין דהדיוטין, כגון מלין דעשו. מלין דהגר. מלין דלכן בייעקב. מלין דאתון. מלין דבלעם. מלין דבלק. מלין דזמרי. וכניש להו, וכל שאר ספורין דכתיבין, ועביד מנייהו אורייתא.

זוהר הקדוש עם ראש הישיבה שלט"א

מלך לא מדבר דברי הבל

תא חזי, בא וראה (בזוהר יש לנו הלשון תא חזי – בא וראה, בשונה מהגמרא שהלשון הוא תא שמע – בא ושמע, כי הזוהר פותחת את העיניים, ונדיה כל כך אור, מתחילים לראות את הקב"ה), מלך בשד ודם, לאו יקרא דיליה הוא, לאשתעי מלה דהדיוטא, זה לא מתאים למלך לדבר דברים פחותים, כל שכן למכתב ליה, בוודאי לא לכתוב דברים פחותים, ואי סליק בדעתך, דמלכא עלאה קודשא בריך הוא, היאך שייד לחשוב, שהקב"ה, לא הוו ליה מלין קדישין, איך לו מילים קדושות, למכתב ולמעבד מנייהו אורייתא, לכתוב ולעשות מזה התורה?

אלא דאיהו כניש כל מלין דהדיוטין, רק הקב"ה היה צריך לאסוף כל הדברים הפחותים, כגון מלין דעשו, כגון מה שהיה עם עשיו, מלין דהגר, הסיפור עם הגר, מלין דלכן בייעקב, הסיפורים מלבן עם יעקב, מלין דאתון, הסיפור עם החמור של בלעם, מלין דבלעם, הסיפור עם בלעם, מלין דבלק, הסיפור עם בלק, מלין דזמרי, הסיפורים עם זמרי, וכניש להו, וכל שאר ספורין דכתיבין, ועביד מנייהו אורייתא, כל הסיפורים הללו הקב"ה אספם ועשה מזה את התורה הקדושה,

אֵי הַכִּי, אֲמַאי אֶקְרִי (מִלְאֲכֵי ב, ו) תּוֹרַת אֲמַת, (תְּהִלִּים יט, ח-יא) תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל, מִצְוֹת יְיָ בְּרָה, יְרֵאת יְיָ טְהוֹרָה, מִשְׁפָּטֵי יְיָ אֲמַת, וּכְתִיב הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפֶּזֶז רַב. אֵלֶיךָ אֵינֹן מְלִי דְאוּרִייתָא. אֵלָּא וְדַאי אוּרִייתָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אִיהוּ אוּרִייתָא דְקִשׁוּט, תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה. וְכָל מְלָה וּמְלָה, אֲתֵיִיא לְאַחֲזָאָה מְלִין עֲלֵאִין, דְּהִהוּא מְלָה דְּהִהוּא סְפוּר, לֹאֵו לְאַחֲזָאָה עַל גְּרַמְיָה בְּלָבָד קָא אֲתֵיִיא, אֵלָּא לְאַחֲזָאָה עַל הַהוּא כִּלְלָא קֶאֱתִי, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא.

זֶהוּ הַקְדוּשׁ עִם רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א

אֵי הַכִּי, אֲמַאי אֶקְרִי (מִלְאֲכֵי ב, ו) תּוֹרַת אֲמַת, אִם כֵּן לְמָה נִקְרָא הַתּוֹרָה תּוֹרַת אֲמַת? (תְּהִלִּים יט, ח-יא) תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, לְמָה נִקְרָא הַתּוֹרָה שֶׁל הַקַּב"ה שְׁזָה שְׁלֵם בְּלִי שׁוּם מוּם? עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, הַתּוֹרָה שֶׁל הַקַּב"ה נֶאֱמַנְת לּוֹמֵר עֲדוּת? פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל, הַחֻקִּים שֶׁל הַקַּב"ה הֵם יִשְׂרָאֵל, מִצְוֹת יְיָ בְּרָה, הַמִּצְוֹת שֶׁל הַקַּב"ה הֵם זִכִּים, יְרֵאת יְיָ טְהוֹרָה, הַמּוֹרָא שֶׁל הַקַּב"ה הוּא נְקִיָּה, מִשְׁפָּטֵי יְיָ אֲמַת, הַמִּשְׁפָּטִים שֶׁל הַקַּב"ה הֵם אֲמַת, וּכְתִיב הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפֶּזֶז רַב, הַתּוֹרָה יוֹתֵר תְּאוּוֹתֵגִית מִזֶּהָב וְזֶהָב, אֵלֶיךָ אֵינֹן מְלִי דְאוּרִייתָא, אֵלּוּ הֵם הַדְּבָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה!?

כָּל סִפּוּר מִהַתּוֹרָה מְלַמֵּד אֹתֵנוּ עוֹד סוּדוּת

אֵלָּא וְדַאי אוּרִייתָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אִיהוּ אוּרִייתָא דְקִשׁוּט, אֵלָּא וְדַאי שֶׁהַתּוֹרָה הוּא תּוֹרַת אֲמַת, תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, כָּל תִּיבָה מִהַתּוֹרָה, כָּל הַתּוֹרָה – אֵין לָהּ מוּם, וְכָל מְלָה וּמְלָה, אֲתֵיִיא לְאַחֲזָאָה מְלִין עֲלֵאִין, כָּל תִּיבָה מְלַמֵּד אֹתֵנוּ דְבָרִים קְדוּשִׁים, דְּהִהוּא מְלָה דְּהִהוּא סְפוּר, לֹאֵו לְאַחֲזָאָה עַל גְּרַמְיָה בְּלָבָד קָא אֲתֵיִיא, הַתִּיבוֹת מִהַסִּפּוּרִים הֵם לֹא רַק לְסִפּוּרִים בַּעֲצָמָם, אֵלָּא לְאַחֲזָאָה עַל הַהוּא כִּלְלָא קֶאֱתִי, זֶה מְגִיעַ לְהִרְאוֹת לָנוּ שֶׁכָּל הַתּוֹרָה מְלַאָּה עִם סוּדוּת, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא, כְּמוֹ שֶׁלְמַדְנוּ לְמַעֲלָה.

תָּא חֲזִי וְתִנַּח הַתִּיבָה וְגו'. הָאֵי קָרָא כֶּךָ אִיהוּ, וְהָא אַתְמַד, בְּשַׁעְתָּא דְדִינָא תְּלִי עַל עֲלָמָא, וְדִינִין שְׂרִיין, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא יְתִיב עַל כּוּרְסִיָּא דְדִינָא לְמִידָן עֲלָמָא בְּהוּא כּוּרְסִיָּא, כִּמְה רְשִׁימִין אַתְרְשִׁימוּ בֵּיה, כִּמְה פִּיתְקִין גְּנִיזִין בְּגוּיָה, בְּגוּ אַחְמַתָּא דְמִלְכָּא, כְּלָהוּ סְפָרִים דְּפִתִּיחוּ תַמְן אַתְגְּנִיזוּ, וּבְגִין כֶּךָ לֹא אַתְנַשִּׁי מִלְּהָ מִן מִלְכָּא, וְהָאֵי כּוּרְסִיָּא לֹא אַתְקִין, וְלֹא שְׂרִיא. אֲלֵא בַּחֲדַשׁ הַשְּׁבִיעִי, דְּאִיהוּ יוֹמָא דְדִינָא, יוֹמָא דְכָל בְּנֵי עֲלָמָא אַתְפְּקוּדִין בֵּיה, כְּלָהוּ עֲבָרִין

זֶהוּ הַקְדוּשׁ עִם רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִט"א

הַסוּד שְׁבַפְסוּק

תָּא חֲזִי, בֵּא וְדֹאָה (בְּזוּדוּד יֵשׁ לֵנו הַלְשׁוֹן תָּא חֲזִי – בֵּא וְדֹאָה, בְּשׁוּנָה מִהַגְמֵרָא שְׁהַלְשׁוֹן הוּא תָּא שְׁמַע – בֵּא וְשְׁמַע, כִּי הוּדוּד פּוֹתַחַת אֶת הַעֵינִיִּים, וְגֵדִיהַ כֵּל כֶּךָ אֹד, מִתְחִילִים לְדֹאוֹת אֶת הַקְב"ה), וְתִנַּח הַתִּיבָה, כְּתוּב בְּפַסּוּק שְׁהַתִּיבָה נַחַח בַּחֲדוּשׁ הַשְּׁבִיעִי, הָאֵי קָרָא כֶּךָ אִיהוּ, עֲכַשְׂיוּ רַבִּי אֶלְעָזָר הוּלֵךְ לְגַלּוֹת הַסוּד שְׁבַפְסוּק, וְהָא אַתְמַד, אֲנִי לְמַדְנִי, בְּשַׁעְתָּא דְדִינָא תְּלִי עַל עֲלָמָא, וְדִינִין שְׂרִיין, כְּשִׁמְגִיעַ דִּינִים עַל הָעוֹלָם, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא יְתִיב עַל כּוּרְסִיָּא דְדִינָא לְמִידָן עֲלָמָא בְּהוּא כּוּרְסִיָּא, וְהַקְב"ה יוֹשֵׁב עַל כִּסְאוֹ לְשַׁפּוֹט אֶת הָעוֹלָם, כִּמְה רְשִׁימִין אַתְרְשִׁימוּ בֵּיה, כֵּל הַמַּעֲשִׂים שְׁאֲנִי עוֹשִׂים, הַכֵּל חֲרוּט עַל הַכִּיסָא, כִּמְה פִּיתְקִין גְּנִיזִין בְּגוּיָה, בְּגוּ אַחְמַתָּא דְמִלְכָּא, הַכֵּל כְּתוּב עַל דְּפִים וּמוֹנַח בִּיד הַקְב"ה, כְּלָהוּ סְפָרִים דְּפִתִּיחוּ תַמְן אַתְגְּנִיזוּ, פּוֹתַחִים הַסְפָּרִים שְׁשֵׁם כְּתוּב כֵּל מַה שַׁעֲשׂוּ בַמִּשְׁךְ כֵּל הַשְּׁנָה, וּבְגִין כֶּךָ לֹא אַתְנַשִּׁי מִלְּהָ מִן מִלְכָּא, שׁוּם דְּבַר לֹא נִשְׁכַּח מִהַקְב"ה, וְהָאֵי כּוּרְסִיָּא לֹא אַתְקִין, וְלֹא שְׂרִיא. אֲלֵא בַּחֲדַשׁ הַשְּׁבִיעִי, כֵּל זֶה קוּדְהַ בַּחֲדוּשׁ הַשְּׁבִיעִי, דְּאִיהוּ יוֹמָא דְדִינָא, רֵאשׁ הַשְּׁנָה, יוֹמָא דְכָל בְּנֵי עֲלָמָא אַתְפְּקוּדִין בֵּיה, הַיּוֹם שְׁכוּלָם נִשְׁפָּטִים, כְּלָהוּ עֲבָרִין

קמי ההוא פרסייא. ועל דא, ותנח התכה בחדש השביעי, בחדש השביעי ודאי,
דאיהו דינא דעלמא.

על הרי אררט, אלין מאריהון דדינין, מאריהון דיבבא ויללא, דכלהו שכיבין
בההוא יומא קמי קודשא בריך הוא וכמה מארי תריסין אתערזו בהאי יומא,
וכלהו קיימי תחות ההוא פרסייא, בדינא דעלמא.

זרז הקדוש עם ראש הישיבה שליט"א

קמי ההוא פרסייא, כולם עוברים לפני הקב"ה, ועל דא, ותנח התכה בחדש
השביעי, וזרז הסוד בפסוק, תיבה הכוונה לכיסא, הכיסא שהקב"ה יושב
בשעה שיושב לדון את העולם, זה הכל בחודש השביעי, בחדש השביעי
ודאי, דאיהו דינא דעלמא, חודש תשרי, אז הקב"ה שופט את העולם.

הפחד של ראש השנה

על הרי אררט, על ההרים של אררט, אלין מאריהון דדינין, אלו המקטרגים
שנדרמו להרים השחורים של אררט, מאריהון דיבבא ויללא, דכלהו
שכיבין בההוא יומא קמי קודשא בריך הוא, הם כולם מגיעים בראש השנה
להקב"ה, וכמה מארי תריסין אתערזו בהאי יומא, והרבה מקטרגים מגיעים
עם מגן, הם מוכנים למלחמות, וכלהו קיימי תחות ההוא פרסייא, בדינא
דעלמא, כולם עומדים אצל כיסא הכבוד כשהקב"ה שופט את העולם.

הסוד של תקיעת שופר

וישראל מצלאן צלותא בההוא יומא, ועם ישראל מגיע ראש השנה עם
בקשות להקב"ה, ובעאן ומתחננן קמיה, הם מתפללים ומתחננים אצל

וְיִשְׂרָאֵל מְצַלָּן צְלוֹתָא בְּהָהוּא יוֹמָא, וּבְעָאן וּמְתַחַנְנֵן קַמִּיהּ, וְתַקְעִין בְּשׁוֹפָר,
 וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא חַיִּים עֲלֵיהוּ, וּמְהַפֵּךְ דִּינָא לְרַחֲמֵי. וְכֹל עֲלָאי וְתַתָּאי, פְּתַחֵי
 וְאַמְדֵי, (תְּהִלִּים פֶּט, טז) אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה. וְעַל דָּא בְּעֵינָא בְּהָהוּא יוֹמָא,
 דְּהָהוּא דִּתְקַע, דִּידְעַ עֲקָרָא דְּמַלְהָ, וְיַכּוּן בֵּיהּ בְּתְרוּעָה, וְיַעֲבִיד מְלָה בְּחֻכְמַתָּא,
 וְעַל דָּא כְּתִיב, אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, וְלֹא כְּתִיב תּוֹקְעֵי תְרוּעָה, וְהָא אֲתַמַּר.

זרה הקדוש עם ראש הישיבה שליט"א

הקב"ה שירחם עלינו, ויתן לנו שנה מתוקה, וְתַקְעִין בְּשׁוֹפָר, תּוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר,
 וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא חַיִּים עֲלֵיהוּ, זֶה עוֹשֶׂה שֶׁהַקֶּב"ה יִרְחַם עֲלֵינוּ, וּמְהַפֵּךְ
 דִּינָא לְרַחֲמֵי, וְהַקֶּב"ה מְהַפֵּךְ מִדַּת הַדִּין לְרַחֲמִים, וְכֹל עֲלָאי וְתַתָּאי, פְּתַחֵי
 וְאַמְדֵי, עַד שְׁכוּלָם, בֵּין הָעֲלוּיוֹנִים וּבֵין הַתַּחְתּוֹנִים, צוֹעֲקִים בִּיחַד (תְּהִלִּים פֶּט,
 טז) אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה.

הסוד של תקיעת שופר

וְעַל דָּא בְּעֵינָא בְּהָהוּא יוֹמָא, לִכְן צְרִיכִים אֵת יוֹם רֵאשִׁי הַשָּׁנָה, דְּהָהוּא
 דִּתְקַע, דִּידְעַ עֲקָרָא דְּמַלְהָ, בְּעַל תּוֹקַע יֵרָא שְׁמַיִם שְׂמַמִּין בְּהַקֶּב"ה, וְיַכּוּן
 בֵּיהּ בְּתְרוּעָה, וּמְכוּין לַעֲשׂוֹת אֵת רִצּוֹן הַקֶּב"ה, וְיַעֲבִיד מְלָה בְּחֻכְמַתָּא, וְיוֹדְעַ
 אִיךְ לְבַטֵּל כָּל הַמַּקְטְרִיגִים, וְעַל דָּא כְּתִיב, אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, וְעַלֵּי
 נֹאמַר הַפְּסוּק אֲשֶׁרֵי לַעֲם יִשְׂרָאֵל שְׂיֹדְעִים אִיךְ לְתַקּוֹעַ, וְלֹא כְּתִיב 'תּוֹקְעֵי'
 תְרוּעָה, לֹא כְּתוּב אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂתוֹקְעִים, כְּתוּב שְׂיֹדְעִים, וְהָא אֲתַמַּר.

מִקְטַע זֶה בְּזוּהַר אֲנִי לּוֹמְדִים הַגְּדֻלּוֹת שֶׁל כָּל מִלְּהָ תוֹרָה, שְׁנֵאמִין
 שֶׁבְּכָל תִּיבָה טְמוּנִים סוּדוֹת, עוֹד אֲנִי לּוֹמְדִים גּוֹדֵל מַעֲלַת הַתְּשׁוּבָה,
 מִיָּד כְּשֶׁאֲדַם עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה נַעֲלָמִים כָּל הַדִּינִים.